

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli. Co sobota wycho-
dzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejsowa na rok 12 złr.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty arty-
kuły nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stałowa od każdej
insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer pojedy-
niczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 74.

Poniedziałek 30. Marca 1868.

Rok wydania 58.

Prenumerata na „Gazetę Lwowską“ wraz

z Dodatkiem urzędowym

od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . . 3 złr.

Dla zamiejscowych . . . 4 złr.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stałowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Przy Gazecie Lwowskiej wychodzi bez podwyższenia przedpłaty Dodatek tygodniowy, pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej i historii krajowej. Prenumerata na dodatek tygodniowy osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 29. marca. W kołach parlamentarnych ogólnie panuje przekonanie, że z największą pewnością spodziewać się można najwyższej sankcyi całego kompleksu ustaw konfesyjnych, skoro tylko ostatecznie uchwalone zostaną w obydwóch Izbach rady państwa. Wszelkie inne sprzeczne pogłoski niemają najmniejszej podstawy.

Monachium, 29. marca. W Traunstein przyszło wczoraj przy zgromadzeniu landwery na lustracyę do zaburzeń. Ratusz demolowany, żandarmerya czynnie znieważona. Z Monachium rekwirowano wojsko.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów Rady szkolnej krajowej.

Posiedzenie XII. dnia 28. marca 1868.

Rada powzięła następujące uchwały:

I. Rada poleca zapisać w poczet ksiązek dozwolonych do wykładów w szkołach średnich, książkę pod tytułem: Fizyka na IV. klasę w niższych gimnazjach napisaną przez Dra. W. Urbańskiego, wydanie drugie. Warszawa 1868.

II. Rada odmawia p. Józefowi Ryzewskiemu pozwolenia założenia szkoły prywatnej, ponieważ w zanieśionem przezeń podaniu nie uczyniono zadość wymagany przez ustawę warunkom.

III. Rada zezwala na otworzenie w Krakowie na Kaźmierzu szkoły prywatnej izraelskiej z polskim językiem wykładowym p. Manasse Metallmanowi. Rada zezwala pani Karolinie Milerowej na założenie konwiktów żeńskich w Krośnie.

IV. Stosownie do uchwały na VIII. posiedzeniu powziętej krajowa Rada szkolna uwzględniając zdolności i rozległą praktykę w nauczaniu gimnastyki, upoważnia do udzielania tej nauki uczniom szkół publicznych i klasyfikowania postępów uczni pod tym względem w szkolnych zaświadczeniach następujących panów:

Wenantego Piaseckiego i Stanisława Szytylińskiego, nauczycieli gimnastyki w towarzystwie gimnastyki w towarzystwie gimnastycznym („Sokol“) we Lwowie.

Pawła Prauna, komendanta miejskiej straży ogniowej we Lwowie i

Wincentego Eminowicza, naczelnika straży ogniowej i dyrektora towarzystwa gimnastycznego („Biały Orzeł“) w Krakowie.

V. Ze względu na wielki pożytek zebranych nauczycielskich zwanych konferencyami, na których rozbiegane bywają kwestye pedagogiczne Rada uwalnia nauczycieli szkół ludowych we Lwowie i w Krakowie,

co sześć tygodni w sobotę po południu od uczenia w szkole publicznej, aby mogli odbywać rzeczzone konferencye. Tematy rozpraw pozostawia się wolnemu wyborowi grona nauczycieli.

Podobne konferencye na prowincyi będą uregulowane osobnem rozporządzeniem.

VI. Rada uwzględniając nadobowiązkowe czynności p. Józefa Smettauera, nauczyciela przy szkole trywialnej w Tarnopolu — wyrazi temuż pisemnie swoje uznanie.

VII. Rada postanowiła ze względu na nadesłane jej w nader znacznej ilości do oceny rękopisma różnorodnej treści, że oceniać będzie tylko rękopisma dzieł przeznaczonych do wykładów w szkołach, rękopisma zaś dzieł pomocniczych lub w pośrednim tylko związku ze szkołą zostających, bez oceny autorom zwracane będą.

Dnia 26. b. m. odbyło się 84. posiedzenie izby deputowanych rady państwa pod przewodnictwem wiceprezydenta Hopfen. Na ławie ministerialnej zasiadali Ich Excel. panowie ministrowie Berger, Herbst, Giskra, Brestel, Taaffe, Potocki i Plener.

Najprzód zawiadomił przyzujący izbę, że deputowany Michał de Vitturi zakończył życie. Następnie przedłożył deputowany Skene petycyę izby handlowej miasta Berna o zniesienie wykluczenia od cła miasta Brodów.

Dalej odpowiadał minister Dr. Giskra na interpelacyę względem przypuszczenia zagranicznych towarzystw asekuracyjnych. Z towarzystw asekuracyjnych zagranicznych przypuszczono dotąd tylko trzy, przed tem jednak zapytywano większą część izb handlowych o to, i wszystkie oświadczyły się za przypuszczeniem pod warunkiem, żeby najprzód została uregulowaną cała instytucya asekuracji. Uregulowanie to jest jedną z najtrudniejszych robót. Ministerstwo zaraz po wejściu w życie ustawy o stowarzyszeniach, zajęło się projektem do nowej ustawy przemysłowej i teraz jest już projekt referenta, pomimo olbrzymiego materiału wygotowany. Nim jednak przedmiot ten będzie mógł być izbie przedłożony, będą musiały odbyć się narady nad instytucyą asekuracji. Czy projekt ustawy przemysłowej jeszcze na tej sesyi będzie przedłożony, to zależy od trwania sesyi, projekt ustawy przemysłowej jednak nie może być przedłożony na tej sesyi.

Minister sprawiedliwości Dr. Herbst przedłożył nową ustawę egzekucyjną do konstytucyjnego traktowania.

Następnie przystąpiła izba do wyboru nowego członka komisji konstytucyjnej dla Tyrolu, gdyż na ostatniem posiedzeniu, ani Giovanelli, ani Leonardini nie mieli absolutnej większości. Wybrany został na 135 głosów Dr. Leonardini 68 głosami.

Wiceprezydent oznajmia, że prezydent ministrów i minister oświaty zostali powołani do Najjaśniejszego Pana. Zapytuje tedy izbę, czy życzy sobie odroczenia? Za odroczeniem powstają Polacy, Tyrolczycy i wielka część centrum, oraz ministrowie Giskra i Taaffe. Przeciwko odroczeniu było 80 głosów, za odroczeniem 55.

Dr. Sturm zdaje sprawę o poprawkach w ustawie o małżeństwie uchwalonych w izbie panów. Pierwszą zmianę przyjmuje izba. Przy drugiej poprawce zabiera głos hr. Potocki i broni poprawki, która nie utrzymała się w izbie panów. Jeżeli wszelkie sądownictwo w sprawach małżeńskich przyznane zostało sądom świeckim, to przecie powinno służyć katolikom prawo przynajmniej w rzeczach sumienia odwoływać się do sądów duchownych. Hr. Potocki życzy sobie, aby było ułatwione porozumienie z Rzymem i dla tego chce, aby istniały i sądy duchowne. Chętnie zezwalamy na koncesye w sprawach małżeń-

skich — powiada mowca — ale dla nas Polaków jest porozumienie się z Rzymem polityczną koniecznością. Jesteśmy reprezentantami kraju, którego większość jest ściśle katolicką. Polska upatruje w katolickim kościele swoją siłę i swoją egzystencyę, a że kościół katolicki bez połączenia z Rzymem nie może istnieć, to uzna każdy roztropny człowiek.

Przeciwko zdaniu hr. Potockiego oświadczył się minister Herbst. Po przemówieniu sprawozdawcy przystąpiono do głosowania.

Art. III. bez słowa „wyłącznie“ został odrzucony, głosowali za nim tylko hr. Potocki i hr. Wodzicki i dwóch polskich księży; przyjęto go w tej formie jak był uchwalony w izbie panów. Inne poprawki zostały bez debaty przyjęte, poczem i całą ustawę ze zmianami uchwalonemi w izbie panów przyjęto.

Nakoniec referował deput. Winterstein ustawę względem pozwolenia dalszego wybierania podatków aż do końca r. 1868. Komisya proponuje przyjęcie tej ustawy bez zmiany. Projekt ten przyjęto bez debaty w trzecim czytaniu.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 12½. Przyszłe posiedzenie w sobotę.

Ich Exc. panowie ministrowie książę Auersperg i Hasner powołani do Budy, byli w Wiedniu spodziewani w sobotę. Posiedzenie izby deputowanych, które się w tymże dniu odbyło, nie nastąpiło im sposobności przemawiania o kwestyach bieżących. Lecz właśnie taka sposobność nadarzy się im na dzisiejszem posiedzeniu izby panów na którym przyjdzie pod dyskusyę ustawa szkolna. Debata nad tą ustawą zajmie przynajmniej dwa posiedzenia chociaż nieobecność biskupów przyczyni się do jej skrócenia. Sprawozdawcą większości będzie hr. Hartig. Dopiero po załatwieniu ustawy szkolnej w izbie panów rozpocznie się w izbie deputowanych obrada plenarna nad stawą dla rozmaitych wyznań, która wprawdzie nie zajmie wiele czasu ale zawsze tyle, że izba panów, która będzie musiała komisji przekazać projekt nie zdoła załatwić ustawy przed Wielkanocą.

W parlamencie północno-niemieckim na posiedzeniu w d. 25. b. m. była już dostateczna liczba posłów do wyboru prezydium, i wybrani zostali powtórnie prezydentem Dr. Simson (158 głosami z 171), pierwszym wiceprezydentem książę Ujest (159 głosami z 165) a drugim wiceprezydentem dep. Bennigsen (128 głosami z 148).

Półrządowa pruska „Prov. Corresp“ wylicza czyny Prus od czasu wstąpienia teraźniejszego Króla na tron, a to z okazji jego 71 urodzin, a przychodząc do obecnej chwili powiada, że z ustaleniem i uznaniem związku Niemiec północnych przekonano się wszędzie, że związek ten nie jest pogroźką dla obcych państw, ani przeszkodą w utrzymaniu pokoju powszechnego, ale w myśl rządów i ludu niemieckiego służyć ma do obrony prawa Niemiec i zapewnienia rozwoju pokojowego. „Gdy obecnie — mówi dalej ten organ rządowy — między nowo urządzonym związkiem a Niemcami południowemi spojony został silny węzeł wspólności dla najważniejszych potrzeb narodowych i wspólnego nad nimi obradowania, rząd nasz może dalsze rozpostarcie tej wspólności pozostawić bezpiecznie naturalnemu wewnętrznemu rozwojowi. Nie potrzeba ani jednostronnego popędu, ani samowolnego wdawania się w bieg rzeczy; samo ciśnienie wspólnych interesów sprowadzi nieodwołalnie dalszą formacyę urządzeń. Pewność ta nie zostanie zachwiana z powodu chwilowej nowo ożywionej nieufności i wstrętu pewnej części ludności Niemiec południowych; owszem należy ufać, że nawyknięcie do wspólnego działania dla dobra i powodzenia całego ludu niemieckiego zmoże i pojedna niebawem owe usposobienia.“

Dziś przyjdzie w parlamencie angielskim do rozbiórki rezolucji przez Gladstona wniesionych, a dotyczących przyszłości kościoła protestanckiego w Irlandyi, uznanego od dwóch wieków za kościół panujący pomimo ludności katolickiej. Rezolucje te postawione w parlamencie 23go b. m. podajemy dosłownie; stanowią one bowiem jedną z najważniejszych kwestyi, jakie kiedykolwiek podniesionymi były w parlamencie, a jak „Times“ powiada, parlament nie miał ważniejszego zadania od r. 1688. Rezolucje Gladstona tak brzmią:

1) Zdaniem izby konieczną jest rzeczą, aby wysoki kościół irlandzki przestał być instytucją państwa, wszelako z należytem uwzględnieniem wszystkich interesów osobistych i wszystkich indywidualnych praw własności.

2) Odpowiednio temu należy zapobiedz tworzeniu nowych beneficjów osobistych przez jakikolwiek patronat państwa, i aż do ostatecznego orzeczenia parlamentu ograniczyć działalność komisarzy duchownych w Irlandyi na przedmiotach niezbędnie potrzebnych, albo odnoszących się do praw indywidualnych.

3) Z uwagi na przytoczone tu cele należy podać do Królowej Jej Mości najuniżeńszy adres, prosząc, aby Jej król. Mość raczyła łaskawie prawa swoje do temporaljów na arcybiskupstwa, biskupstwa i inne duchowne godności i beneficja w Irlandyi, tudzież do najwyższej nad takowemi opieki oddać pod rozporządzałość parlamentu.

Pierwsza z tych rezolucji jest zasadnicza, inne należą tylko do wykonania, lecz dotyczą przywilejów korony i donataryuszów. Kwestya ta może spowodować albo upadek gabinetu, albo rozwiązanie parlamentu. Torysi lękają się nie tylko o beneficja w Irlandyi, ale oraz w Anglii i Szkocyi, a nawet o byt kościoła episkopalnego, który jest tak arystokratycznym, że z reformą parlamentu, z reformą agraryjną, podkopującymi socyalne stosunki Anglii, zachwiać się musi. „Times“ nazywa rezolucje te krokiem rewolucyjnym.

Głosowanie w austriackiej izbie panów nad ustawą o małżeństwie pozyskało życzliwe uznanie w Anglii u wszystkich, którzy z życzliwym zajęciem śledzą liberalny rozwój cesarstwa, mianowicie, w „Daily News“ i „Times“. Ten ostatni dziennik pisze: „Pod kierunkiem pana Beusta Austria stanie się wkrótce państwem wzorowo urządzonym. Jemu to zawdzięcza Austria, że trudności na pozór niepodobne do pokonania szybko i szczęśliwie usunięte zostały.“ „Times“ podaje dalej przegląd znakomych rezultatów, do których Austria doszła pod kierunkiem swego kanclerza, i tak się dalej wyraża: „Jeżeli zaś jego takt i oględność przede wszystkim zasługuje na wdzięczność, to z drugiej strony słuszną także należy się pochwała światłemu postępowaniu ludności. Kilka jeszcze takich tryumfów a wszystkie ludy Europy dążyć będą do zaprowadzenia u siebie takiej wolności, jaka panuje w Austrii.“

Jak wiadomo „Constitutionnel“ zaprzeczył stanowczo pogłoskom, jakoby Cesarz Napoleon miał udać się do Berlina i Petersburga. Zarazem zasługuje na zaprzeczenie pogłoska, że książę Napoleon miał polecenie zapowiedzieć w Berlinie przybycie Cesarza. Dzienniki coraz częściej wyrażają zdanie, że Książę podróżował dla przekonania się naocznie o stosunkach.

Wszystkie dzienniki paryskie przyznają mowie tronowej Króla pruskiego cechę manifestacji pokojowej.

Francuskie ciało prawodawcze na posiedzeniu w dn. 23. b. m. zajmowało się przedłożeniem rządowem względem kredytu w sumie 2 milionów franków na wsparcie ludności Algieru przyciśniętej głodem. Sprawozdawca Fremy wymienia jako powody panującego obecnie niedostatku powstanie przeszłoroczne, posuchę, szarańczę, trzęsienie ziemi, cholera i nadzwyczajnie ostrą zimę. Liczba osób potrzebujących wsparcia wynosi 24.000 w prowincyi Oran, 23.000 w prowincyi Konstantynie i nieco mniej w prowincyi Algier. Rząd sądzi, że dwa miliony franków wystarczą na najbliższe sześć miesięcy, co do przyszłości, o tem rozstrzygną tegoroczne zbiory. Być może, że terazniejsze nieszczęście nakłoni Arabów, aby na drodze cywilizacji postępowali. Za przykładem Europejczyków i Kabyłów, którzy o wiele mniej wycierpieli. Tylko praca, tylko ciągła usilna praca mogłaby ich ochronić na przyszłość od podobnego nieszczęścia. Do rozdawania wsparć, głównie natura, będą wysadzone komisye. Juliusz Favre

mniewa, że gdzieindziej szukać trzeba przyczyn tej katastrofy. Izba nie może osądzić prawdziwego położenia rzeczy, ponieważ sprawy Algieru rząd wyłącznie załatwia. Główną przyczyną nieszczęść zdaje się być niewątpliwie zaprowadzenie rządu wojskowego i panujący między plemionami komunizm. Tu najprzód trzeba by zaprowadzić ulepszenia. Ludności europejskiej należałoby nadać instytucje obywatelskie i reprezentację w ciele prawodawczem, a dziennikarstwo wyzwolić z pod nadzoru administracyi. Jeszcze we wrześniu 1867 „Courrier de l'Algerie“ ostrzegał o niebezpieczeństwie głodu; za to był ścigany przez sąd. Redaktor, który tak dobrze przewidział niebezpieczeństwo, został w pierwszej instancyi uznany za niewinnego, lecz w skutek rekursu prokuratoryi druga instancya skazała go na miesiąc więzienia. Rozumie się jednak, że mówca wraz ze swoim stronnictwem pomimo tych uwag, będzie głosował za przyzwoleniem żądanego kredytu. Radzca stanu Faré oświadcza w imieniu rządu, że rząd czyni co może dla ustalenia w Algierze instytucji nowoczesnych i właśnie zatrudniony jest projektem nadania poszczególnym prowincjom samoistnego politycznego życia. Wszystkie te kwestye będą zresztą rozbieżane przy dyskusji nad budżetem. Następnie przystąpiono do głosowania i izba prawie jednogłośnie przyzwoliła żądany kredyt w sumie dwóch milionów.

Ciało prawodawcze francuskie po uchwaleniu ustawy o stowarzyszeniach odroczyło się na czas nieoznaczony z braku przedmiotów obrad. Dawno już zapowiadano jego rozwiązanie i zastąpienie go nowymi wyborami; twierdzono nawet, że zamiar ten nie był obcym wydaniu broszury o tytułach prawnych dynastji napoleońskiej, wszelako zimne przyjęcie tej broszury, a bardziej jeszcze zamieszki tu i owdzie wywołane ustawą o gwardji ruchomej, nie są wcale zachęcające do rozpisania nowych wyborów. Zamieszki te nie mają same przez się ważności chwilowej, lecz są przedewszystkiem przykre dla dworu ze względu na zagranicę, bo mogą rzucać światło nieprzyjajne dla cesarstwa.

Budżet włoski na rok 1869 wykazuje dochody w sumie 804 miliony, a wydatki w sumie 1004 miliony, niedobór zatem wynosi 200 milionów. „Opinione“ utrzymuje, że budżet ten z powodu zmian przedsięwziętych przy redukcjach, nawet dla ministerstwa nie jest ostatecznym. „Opinione“ pisze dalej, minister preliminował niedobór na rok 1869 po strąceniu zawotować się mających podatków i innych oszczędności na 59 milionów. Dziennik ten sądzi, że chociażby niedobór był jeszcze większy nie należy się go lękać, jeżeli tylko zawotowane zostaną podatki i inne oszczędności.

O wypadkach w Abisynii donoszą z Suez pod d. 21. b. m. iż według wiadomości z głównego obozu, Teodor posiada w Magdali 13 dział i znaczne zapasy. Jest on zdecydowany do walki i rozporządza 10 tysięcznym wyćwiczonym wojskiem. Oficerowie angielscy i wojsko niecierpliwie oczekują chwili w której będą mogli przypuścić szturm do Magdali. Prawie wszystkie wojska znajdują się teraz na wyżynach kraju a w Antalo zgromadzono znaczne zapasy.

Czynności lwowskiej rady miejskiej.

Na odbytem w przeszły wtorek posiedzeniu rady miejskiej pod przewodnictwem burmistrza p. Krolebła rozpoczęły się rozprawy nad budżetem miasta za rok 1868. Preliminarz wykazuje ogół dochodów na 647.949 złr. Kwotę tę przyjęto bez zmiany. Z działu wydatków uchwaliła rada na potrzeby magistratu kwotę 63.252, na zarząd dóbr ziemskich 30.345, zarząd realności miejskiej 13.537, zarząd dochodów z przywilejów 252, zapomogi urzędników i służb miejskich 11.187, wynagrodzenia za czynności szczegółowe 2.100, pensye emerytów i sierót 27.670, prowizye i dary z łaski 2.500, koszta kancelaryjne 15.529, koszta podróży 50, podatek dochodowy i ekwiwalent należności prawnych 29.946, izbę obrachunkową 6.180, urzędy ławnicze 16.574, policję miejscową 22.163, zakład przytułku dla sierót 16.850, policję sanitarną 31.890, policję targową 7.078, urząd cymeniczny 9.094, straż ogniową 22.067, kwaterunek wojska 12.349, spis ludności i pobór do wojska 2.450, czyszczenie miasta 15.139 (sumę, preliminowaną przez komisję budżetową, podwyższono o 1000 złr., z uwagi na nadzwyczajne potrzeby tegoroczne), oświetlenie miasta 43.570, drogi i bruki 91.983, budowy wodne 12.200 (w sumie tej objęta jest kwota 1300 na regulację pętlwi celem wypro-

stawiania jej łożyska od strony Zamarstynowa), wodociągi i studnie 16.296, czyszczenie kanałów 6.100, przechadzki publiczne 4160 (przy rubryce tej na wniosek sekcji H. uchwalono podziękować panu Baerrowi za dotychczasowe zawiadostwo spacerów, gdyż nie pełni swego obowiązku, i rozpisac konkurs na ogrodnika miejskiego), materyały i rekwizyta budowlane 2250, kościoły, i szkoły 60.039. Rubryka ta dała powód do kilku wniosków: sekcji szkolnej polecono zastanowić się nad tem, czyby nie lepiej było, gdyby główną szkołę wzorową, na którą miasto łoży 7000 złr. rocznie, rząd odstąpił całkiem miastu, gdyż sam dodaje na nią tylko 1500 złr. — Wniosek referenta budz., p. Wilda, by do nadzorowania nauki gymnastycznej, która w zakładzie „Sokoła“ pobiera co kwartału 60 uczniów szkół miejskich, wybrać komisję z 5 członków, upadł, ponieważ taka komisya istnieje, a towarzystwo „Sokoła“ dopełnia sumiennie obowiązków, przyjętych w zamian za subwencję roczną 600 złr. — Polecono dalej sekcji szkolnej zastanowić się nad kwestyą, czyby zamiast jak dotychczas dawać blisko 700 złr. rocznej subwencji na szkołę handlowo-przemysłową, miasto nie mogło własną założyć szkołę tego rodzaju. — Postanowiono także rozpisac konkurs na ułożenie planów do wystawienia własnych budynków szkolnych, z którym to projektem rada nosi się już lat kilka. — Nakoniec uchwalono przy tej rubryce dwa wnioski pomniejszych, t. j. co roku pościęcić 500 złr. na sprawienie książek i odzieży dla biednych uczniów, i własnym kosztem przedsiębrać od czasu do czasu desynfekcję wychodków w gmachach szkolnych. Ostatnią rubryką, którą uchwaliła rada we czwartek, były wymogi dobroczynności w kwocie 19.456. złr.

Kronika.

(XXX. spis darów na fundacyę s. p. Karola Szajnoch.) Z poprzedniego spisu gotowizna 9688 złr. 87 c., w efektach 2200 złr.

Złożyli dalej: Jaworowska rada powiatowa przez ręce prezesa Seweryna bar. Horocha następujących 15 darów: Androszewski 5 złr., Kajetan Eminowicz 5 złr., Horoch 5 złr., hr. Michał Karniecki 10 złr., Ferdynand Kamil Krishke 50 c., Józef Lewicki 25 złr., Łabęcki 1 złr., Łucki 1 złr., Małachowski 50 c., Oranż 5 złr., ks. Pniewski 10 złr., Stanek 5 złr., Jan Szeptycki 30 złr., Załęski 50 c., Ludwik Żardecki 2 złr., razem 105 złr. 50 c. Ropczycka rada powiatowa przez ręce Wiktora Wojciechowskiego (zastępcy prezesa) następujących 19 darów: Ks. Michał Dutka 1 złr., ks. Jan Fox 1 złr., ks. Franciszek Gliński 1 złr., ks. Lepiarz 30 c., ks. Felix Macudziński 50 c., ks. Maraszowski 50 c., Władysław Michałowski 25 złr., N. N. 1 złr., ks. Niklibore 50 c., ks. Andrzej Pajor 1 złr., ks. Józef Pieczonka 50 c., Tadeusz Prek 5 złr., Wincenty Rogaliński 10 złr., hr. Romer 1 złr., Adolf Ryłski 10 złr., ks. Stanisławski 1 złr., hr. Kazimierz Starzeński 100 złr., Leopold Szumski 25 złr., Wiktor Wojciechowski 50 złr., razem 234 złr. 30 c. Za pośrednictwem administracyi „Czasu“ następujących 13 darów: Antykwarjusz krakowscy 3 złr. 60 c., Teodor Błociski 2 złr., dyrekcya teatru polskiego w Krakowie jako połowę czystego dochodu z przedstawienia „Stasio“ 84 złr. 77 c., Alexander Kisielewski 1 złr., nauczyciele szkoły św. Barbary 7 złr., Józef Podoski 1 złr., N. N. profesor 1 złr., Roman Reklewski 1 złr., subjekei z księgarni krakowskich 11 złr. 30 c., L. Swierz 3 złr., A. Szalay 1 złr., urzędnicy powiatowi w Nowym Sączu 35 złr. 70 c., J. W. 2 złr., razem 154 złr. 37 c. Przybyło więc tym razem w ogóle 494 złr. 17 c., co z wykazanymi w poprzednim spisie wynosi ogółem gotowizną 10.183 złr. 4 c., a w efektach 2200 złr. w. a.

(Kradzież.) W noey z 23. na 24. b. m. okradziono w Mościskach kasę miejską. Złodzieje dostali się do kasy potwierawszy drzwi wchodowe za pomocą wytrychów, poczem powynosili skrzynie z pieniędzmi które były drewniane i nie przysrubowane do podłogi, i udali się z niemi za miasto, gdzie rozbiwszy skrzynie zabrali 15.673 złr. w gotowiznie a obligacye zostawili.

(Nieszczęsny wypadek.) Matwij Iwasów z Borhoredzan scinając d. 25. b. m. drzewo w lesie, przygnięciony został przez toż drzewo i poniósł śmierć.

(Samobójstwo.) Piotr Nikow z Switarzowa w pow. sokalskim, cierpiący od dawna na czarną melancholię powiesił się d. 9. b. m.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Posiedzenie komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego odbyło się d. 9. marca b. r. pod przewodnictwem JEx. hr. Krasieckiego, przy udziale nowo obranego prezydium i 9 członków komitetu na którym między innymi zapadły następujące uchwały.

Co do projektowanej na rok bieżący wystawy letniej w Przemysłu — uznano, że:

a) takowa wedle programu z r. 1863 jest tego roku niemożliwą;

uchwalono zatem:

b) wystawę przemysłową odroczyć;

c) złączyć się na rok przysły z izbą handlową w urzędzeniu rolniczo-przemysłowej krajowej wystawy przez tę izbę zaprojektowanej;

d) obwieścić, iż pierwsza wystawa, jaką Towarzystwo urządzi, odbędzie się w Przemyśle według programu z r. 1863.

Na propozycję dyrekcji zakładu dublańskiego, jako też w skutek zawiadomienia wys. Wydziału krajowego o wejściu w życie dwóch stypendyów o rocznych 140 złr. dla eksternistów przeznaczonych z fundacyi ś. p. Waleryana Krzeczunowicza, zapadły następujące uchwały, proponować:

a) Na dwa stypendya ś. p. Ignacego Krzeczunowicza o rocznych 200 złr. w. a. ucznia r. I. Kazimierza Morgulca, tudzież proponowanego już dawniej ucznia r. III. Maryana Czajkowskiego.

b) Jego Excel. hr. Lewickiego o rocznych 200 złr. ucznia r. I. Oskara Batagię.

c) Ś. p. Waleryana Krzeczunowicza o rocznych 140 złr. eksternów r. I. Antoniego Zakrzewskiego i Alexandra Grębowskiego.

d) 7 krajowych o rocznych 100 złr. w. a. na pierwszym miejscu:

1. Kazimierza Morgulca, 2. Oskara Batagię, gdyby powyższych stypendyów nie otrzymali; następnie:

3. Edwarda Duniewicza, 4. Jana Budzynowskiego, 5. Adama Osiaacza, 6. Leona Rawskiego, 7. Konstantego Rylskiego.

Odczytano i wzięto do wiadomości chronologicznie spisane uchwały 35. ogólnego zgromadzenia, i takowe w „Rolniku“ zamieścić uchwalono.

Na wniesioną przez dyrekcję dublańską załobę traktynierka tamtejszego, iż przy wygórowanych dziś cenach produktów obstać nie może, ile że wymagania uczniów od czasu sanitarnej komisji są coraz większe — uchwalono:

Podwyższyć na jeden miesiąc traktynierkowi za płatę o 2 złr. w. a. od każdego ucznia, którzy ten dopłat bądź z własnych funduszów uiszczać, bądź na mniej dobry wikt godzić się mają.

Na propozycję dyrekcji dublańskiej, aby termina egzaminowe dla prywatystów z pierwszych

dni marca na okres od dnia 15. kwietnia do połowy maja przenieść — uchwalono:

a) Termin zmienić odpowiednio do tej propozycji.

b) Zawiadomić o tej zmianie wys. e. k. Namiestnictwo.

c) Ogłosić zaraz w „Rolniku“ i w czasopismach krajowych egzamina w mowie będące, oznaczając termin podań do dnia 20go kwietnia b. r. Termin egzaminu oznaczy zgłaszającemu się dyrekcya około 15. maja.

Ostatnia poczta.

Zagrzeb, 28. marca. Dziś odbył się wybór burmistrza; wybór padł na radcę namiestnictwa Mihalica, który też przyjął wybór.

Berlin, 28. marca. Król przyjmował przejeżdżającego do Konstantynopola posła rosyjskiego generała Ignatiawa.

Paryż, 28. marca. „Etandard“ donosi, że rząd zaniechał zamiaru rozwiązania ciała prawodawczego przed końcem kadencyi.

„France“ potwierdza wiadomość o okólniku hr. Bismarka w którym tenże zaprzecza pogłoskom o misyi księcia Napoleona i konstatuje serdeczne stosunki pomiędzy Francją a Prusami.

Florencya, 28. marca. „Nazione“ donosi: W. książę następca tronu rosyjskiego przybędzie do Turynu na ślub królewicza Humberta, poczem pojedzie do Florencyi dla ujęcia udziału w uroczystościach weselnych.

Bruxela, 28. marca. Doniesienia z Charleroi są pomyślniejsze. Wzburzenie jeszcze trwa ale rozruchy ustają. Jutro część wojska powraca do Bruxeli.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. marca.

Hotel George: PP. Hr. Bobrowski W., z Krakowa. — Hr. Tarnawski G., z Warszawy. — Dąbski G., z Krakowa. — Brzesowski K., z Podola. — Gizowski K., z Szeszerowic. — Wasylewski Ant., z Wolicy.

Hotel europejski: Skrzyszewski J., z Sewerynki. Hotel Langa: Reinold K., e. k. insp. kat., z Złoczowa. Hotel angielski: Augustynowicz B on., z Woszczanice. — Dąbski J., z Rudna. — Piasecki K., z Brodów. — Stasicki F., z Uścia zielonego. — Zadurowicz B., z Słobódki polnej. Hotel Mansch: Prunkul M., z Czerniowic. Pod Nr. 514 1/2: Br. Poten K., z Olzanki.

Dnia 29. marca.

Hotel George: PP. Orlikowski Tytus, z ros. Podola. — Ochocki F., z Zarwanicy. — Trzycki T., z Polanki.

Hotel europejski: Hr. Komorowski W., z Hawryłówki. Hotel angielski: Bobowski J., z Kuniowa. — Komar A., z Kamieńca podolskiego. — Bandrowski W., adw., z Tarnowa. — Dr Blumenfeld J., adw., z Tarnopola. Pod Nr. 514 1/2: Moering A., e. k. porucz., z Wiednia

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. marca.

PP.: Myrbach, e. k. szef kraj., do Czerniowec. — Dobrowski L., e. k. sędzia pow., do Szczerca. — Juzyczyński A., do Przemyśla. — Br. Brunicki W., e. k. porucz., do Gorajec. — Schaffel Ig., adw., do Przemyśla. — Hr. Bobrowski K., do Rychliniec. — Cywiński L., do Uhrynów. — Gostkowski A., do Krakowa. — Hudetz W., do Brodek. — Komoniec-Haszewicz A., do Stanisławowa. — Modzelewicz N., do Harasymowa. — Polański T., do Rudnik. — Szczepański K., do Czajkowiec. — Warteresiewicz M., do Wiednia. — Wejdlieh A., na Podole. — Zawadzki K., do Potoka. — Zaleski St., do Drohomysla. — Fleiszar Alex., e. k. podporucznik, do Putila. — Weeber Alf., do Sieleca.

Dnia 29. marca.

PP.: Rodakowski M., e. k. pułk., do Tarnopola. — Reinold K., e. k. insp. kat., do Złoczowa. — Augustynowicz B., do Woszczanice. — Bal Jan, do Tuligłów. — Dąbski Józef, do Rudna. — Grocholski Zyg., do Świrza. — Gizowski Kaz., do Szeszerowic. — Kopestynski J., do Zadorowa. — Hr. Laczynski H., do Dmytrowic. — Runge Jan, do Jankowiec. — Stanek J., do Wiszenki. — Żytyński L., do Brodów. — Zadurowicz B., do Słobódki polnej.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. i 29. marca 1868.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Data for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz.

Śnieg i deszcz = 3.66.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Data for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz.

Deszcz i śnieg = 0.74.

T E A T E.

Dziś: Nadzwyczajne przedstawienie czarodziejskie prof. St. Romana.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Table with columns: Uskutecz. sprzedaz, Kurs procentowy, Kurs ostatni. Includes sub-sections for Złote austriackie and Dnia 28. marca.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. marca 1868.

Table with columns: 1. Elog publiczny, 2. Pożyczki narod., 3. Pożyczka w srebrze, 4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Metaliki po 5%, B. Krajów koronnych, 2. Akcje, 3. Listy zastawne.

Table with columns: 4. Obligacje z prawem pierwszeństwa, 5. Losy, 6. Kurs złota, 7. Telegrafowany kurs wiedeński.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(732) G d i c t. Pro. 3548. Vom Stryjer P. P. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß bei demselben behufs Einbringung der vom Kopel Strauss wider Christian und Therese Bischof erfolgten, an Gregor Kostkóv abgetretenen Wechselsumme per 200 fl. öst. W. f. R. G. die executive Feilbietung der dem Christian Bischof gehörig gemessenen, nunmehr der Therese Bischof verheiratete Paudler gehörigen 2/4, theilweise und der Hälfte des Hauses sub Nr. 37, Dorfstadt

(3) Lany in Stryj, am 2. April 1868 um 9 Uhr Vormittag abgehalten und diese Realitätsantheile auch unter dem Schätzungswerte per 1958 fl. 40 fr. öst. Währ., welcher zum Ausrufspreise angenommen wird, und wovon jeder Kauflustige 5%, d. i. den Betrag von 97 fl. 92 fr. öst. W. als Badium zu erlegen hat, werden veräußert werden. Davon werden die Parteien und bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen Maria Fischer durch den Curator Anton Langner, Peter

Wisłokowski durch den Curator Johann Schein, endlich Catharina Fremgeus, Joseph, Anna und Catharina Fremgeus, so wie alle jene Gläubiger, denen der Feilbietungsbescheid nicht zugestellt werden konnte, durch den bestellten Curator Frn. Advocaten Dr. Karcheshy mit dem Befehle verständigt, daß die übrigen Picitationsbedingungen in der hiergerichtlichen Registratorat eingesehen werden können. Vom P. P. Bezirksgerichte. Stryj, am 30. December 1867.

(716) **E d y k t.** (2)

L. 4637. C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadania niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Łukasza Kryńskiego, iż przeciw niemu oraz jego małżonce Agnieszce w skutek pozwu mandacyjnego Karola i Lucy Horobskich uchwała z dnia 25. lutego 1868 do liczby 4637 nakaz zapłaty sumy 1500 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Reinesowi wręczonym został.

Wzywa się zatem pozwanego, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji w sprawie tej udzielił, lub też innego zastępcę sądowi wskazał, inaczej skutki niepomyślne z zaniedbania tego wyniknąć mogące, sam sobie przypisać by musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.
Bochnia, dnia 25. lutego 1868.

(750) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

L. 733. Przy c. k. prokuratorji państwa we Lwowie jest posada zastępcy prokuratora z roczną pensją 840 zł. w. a. do obsadzenia.

Podania ubiegających się o tę posadę lub w razie przeniesienia o równą przy innej prokuratorji wystosowane do c. k. nadprokuratorji państwa we Lwowie w drodze prawem przepisanej, najdalej do 10. kwietnia r. b. wniesione być mają.

Od c. k. nadprokuratorji państwa.
Lwów, dnia 26. marca 1868.

(698) **Einberufungs-Edict.** (2)

Nr. 291. Herr Joachim Orłowski, gr. k. Pfarrer aus Sznýrów, wird aufgefodert, mit seiner Gattin Anna und Kindern Maria, Teofila, Johanna, Jarosław und Theofan binnen drei Monaten von der ersten Einschaltung dieses Edictes in der Landts-Zeitung zurückzukehren, und seine unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigenfalls gegen denselben nach dem N. h. Patente vom 24ten März 1832 verfahren werden müßte.

Vom k. k. Bezirksamte.
Brody, am 1. März 1868.

Edykt powołujący.

L. 291. Imci pan Joachim Orłowski, proboszcz gr. k. z Sznýrowa wzywa się, aby wraz z małżonką Anną i z dziećmi Maryą, Teofila i Joanną, tudzież Jarosławem i Teofanem w przeciągu trzech miesięcy od pierwszego umieszczenia tego edyktu w Gazecie krajowej do ojezyny wrócił i swoją niebytność usprawiedliwił, inaczej postąpi się z nim wedle patentu z dnia 24go marca 1832.

Od c. k. urzędu powiatowego.
Brody, dnia 1. marca 1868.

(746) **Edict.** (2)

Nr. 3764. Das Stanislawower k. k. Kreisgericht macht hiemit den unbekanntem Orts sich aufhaltenden

Meschulim Rinder bekannt, daß wider ihn unterm 20. December 1865 Z. 24627 eine Zahlungsaufgabe über 33 fl. öst. W. f. N. G. zu Gunsten des Mendel Hirsch erlassen, und der hiemit aufgestellten Curator Herrn Advocaten Dr. Rosenberg mit Substituierung des Herrn Advocaten Dr. Przybyłowski zugestellt wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Stanislaw, am 4. März 1868.

703) **Kundmachung.** (2)

Nro. 4017. Um die Aufgabe und Behandlung inländischer recommandirter Briefe thunlichst zu erleichtern und zu vereinfachen, hat das hohe k. k. Handelsministerium einverständlich mit dem königlich ungarischen Handelsministerium Folgendes anzuordnen geruht:

1. Die Bestimmung des §. 45 der Briefpost-Ordnung vom Jahre 1838, wonach auf der Siegel-seite des Umschlages recommandirter Briefe der Name und Wohnort des Versenders angegeben sein muß, wird aufgehoben.

Es ist auch in Zukunft jedem Aufgeber eines solchen Briefes unbenommen, die bezeichneten Daten auf dem Briefe anzufügen, es darf aber von Seite der Postämter die Befestigung dieses Vormerks nicht mehr gefordert werden.

Die Vormerkung des Aufgebers in den Recommandationsprotokollen hat auch dann nicht stattzufinden, wenn der Name desselben auf dem Briefe angegeben ist.

Eine Ausnahme hat nur einzutreten bei recommandirten Briefen, welche mit der Bezeichnung „in Wechselprotest-Angelegenheiten versehen sind, dann bei Expressbriefen, bei welchen der Aufgeber in der bisherigen Weise sowohl auf der Siegel-seite des Briefes bezeichnet, als in den betreffenden Protokollen vorgemerkt, bei Briefen in Wechselprotest-Angelegenheiten aber in Gemäßheit der Verordnung vom 25ten August 1850 Z. 4252 C. auch auf der Rückseite des Aufgabes-Recepisses ersichtlich gemacht.

2. Die bisherigen besonderen Vorschriften über den Verschluss inländischer recommandirter Briefe werden außer Kraft gesetzt, und es bleibt daher in Zukunft jedem Versender überlassen, einen recommandirten Brief auf die ihm beliebige Weise (mit hartem Wachs, mit Oblaten, Siegelmarken oder auch durch einfache Verklebung der Couvertflügel) zu verschließen.

Die Postämter haben in eine Prüfung, ob die allfälligen Siegelabdrücke in hinlänglicher Zahl und zweckmäßig angebracht sind, nicht mehr einzugehen und in dieser Beziehung keine Anstände zu erheben.

Die Vorschriften über den Verschluss und die Behandlung recommandirter Briefe nach dem Auslande bleiben jedoch unberührt.

Was hiermit zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerkten gebracht wird, daß die Postanstalt für den Inhalt recommandirter Briefe keine Haftung über-

nimmt und es daher ausschließlich im Interesse des Versenders liegt, an dem Briefe einen solchen Verschluss anzubringen, daß ohne sichtbare Verletzung desselben der Inhalt nicht zugänglich ist.

Vom der k. k. galiz. Post-Direction
Lemberg, am 15. März 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 4017. Wysokie c. k. Ministeryum handlu raczyło w porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministeryum handlu w celu możliwego ułatwienia i uproszczenia nadania i dalszych czynności przy polecanych listach w obrębie monarchii następnie rozporządzić:

1. Przepis §. 45 ustawy poczty listowej z roku 1838, według którego na odwrotnej stronie koperty listów polecanych nazwisko i miejsce pomieszkania nadawcy podane być ma, znosi się.

Na przyszłość pozostawia się woli adresata takiego listu, wymienione daty na liście podać, jednak urzędy pocztowe nie mogą podania tychże żądać.

Nadawca nie będzie w protokołach rekomendacyjnych nawet wtedy notowanym, jeżeliby swe nazwisko na liście podał.

Wyjątek ma miejsce tylko przy tych rekomendacyjnych listach, które uwaga „w sprawie protestu wekslowego“ zaopatrzone są, dalej przy listach natychmiast doręczyć się mających (ekspres), przy których nadawca w dotychczasowy sposób tak na odwrotnej stronie listu jak na dotyczących protokołach zanotowanym a przy listach w sprawie protestu wekslowego według rozporządzenia z 25. sierpnia 1850 l. 4252-C. także na odwrotnej stronie receptis nadawczego oznaczonym być musi.

2. Szczególne dotychczasowe przepisy dotyczące zamknięcia listów polecanych w obrębie monarchii, znoszą się i na przyszłość pozostawia się woli nadawcy, w jaki sposób polecony list zamknąć zechce (lakiem czy opłatkami, marką czy zaklejeniem skrzydeł koperty).

Urzędy pocztowe nie mają wchodzić w to, czy ilość pieczęci dostateczna lub czy sposób opieczętowania odpowiada celowi, i przy przyjmowaniu żądanych w tym względzie nie wymagać trudności.

Przepisy dotyczące się zamknięcia i czynności przy listach polecanych za granicę przeznaczonych zostają nienaruszone.

Co się niniejszem z tą uwagą do powszechnej wiadomości podaje, że zakład pocztowy za treść polecanych listów żadnej gwarancji nie bierze i dlatego zamknięcie listu w ten sposób, aby bez widocznego uszkodzenia pieczęci przystęp do treści jego był niemożliwym, wyłącznie w interesie nadawcy leży.

Z c. k. galic. Dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 15. marca 1868.

Doniesienia prywatne.**K. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Eisenbahn-Gesellschaft.****Kundmachung.**

Der gefertigte Verwaltungsrath gibt sich die Ehre, die Actionäre der k. k. priv. Lemberg - Czernowitz Eisenbahn - Gesellschaft zu der

Montag den 27. April 1868,

um 9 Uhr Vormittags im Saale der Wiener Handels - Academie, (Academie-strasse 12) stattfindenden

vierten ordentlichen General - Versammlung

einzuladen.

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Jahresbericht pro 1867.
2. Bericht des Aufsichtsrathes über die Prüfung der Bau- und Betriebsrechnung für das Jahr 1867.
3. Vorlage der Concession für die Strecke Czernowitz - Suczawa und Bericht über den Baufortschritt.

4. Bericht über die Bestrebungen zu Fortsetzung der Bahn von Suczawa nach Jassy und Galatz.
5. Bestimmung der Dividende nach §. 46 der Statuten.
6. Ernennung des Aufsichtsrathes pro 1868.

Jene Herren Actionäre, welche der General - Versammlung beiwohnen, oder ihr Stimmrecht nach Maßgabe der §§. 22, 23 und 25 der Statuten ausüben wollen, haben ihre Actien

bis längstens 20. April d. J.

in **Wien** bei der Anglo-österreichischen Bank,
in **Lemberg** bei der Filial der Anglo-österreichischen Bank und bei der galiz. Hypothekenbank,
in **Krakau** bei den Herren F. J. Kirchmayer & Sohn,
in **London** bei der Anglo-Austrianbank.

mittels doppelt auszufertigender Consignationen (wozu Blanquette bei den genannten Cassen und Agenturen unentgeltlich erfolgt werden) zu erlegen und erhalten mit der Empfangsbefestigung die Legitimationskarten zur Versammlung.

Im Vertretungsfalle müssen die auf der Rückseite der Legitimationskarten vordruckten Vollmachten vom Vollmachtgeber eigenhändig unterfertigt werden.

Wien, am 26. März 1868.

(761-1)

Der Verwaltungsrath.

Verlautbarung.

In der Nacht vom 23ten auf den 24ten März 1868 sind aus der Rentamtscasse der Herrschaft Tuszów mittelst Einbruch vier Stück Obligationen der galizischen Grundentlastung Nr. 220, 264, 2785 und 11491 im Gesamtwerthe von 2500 fl. abhanden gekommen.

Indem dies zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird, ersucht man in Betretungsfalle die besagten Obligationen anzuhalten und hiebon an die competente Behörde die Anzeige zu erstatten.

Gutsherrschaft Tuszów, Amtsbezirk Mielec.
Am 25. März 1868.

Max Hawliczek,
Rechnungsführer.

Ogłoszenie.

W nocy z 23go na 24go marca 1868 włamali się złodzieje do kasy zarządu dóbr Tuszów i skradli cztery obligacje indemnizacyjne galicyjskie Nr. 220, 264, 2785 i 11491 w wartości nominalnej 2500 zł.

Podając to do wiadomości powszechnej uprasza się, aby w razie, gdyby się kto zgłosił z temi obligacjami, zatrzymać je i dać znać do właściwej władzy.

Państwo Tuszów w powiecie mieleckim.
Dnia 25. marca 1868.

Maksymilian Hawliczek,
rachmistrz.

(751-2)

Ogłoszenie.

Weksel w Nowym Sączu d. 21. sierpnia 1866 na 50 zł. w. a. do 1. lutego 1868 wystawiony od Antoniny Kuntze przyjęty, jest nieważny, ponieważ wartość jest zapłacona a weksel nie zwrócony. — Nowy Sącz 20. marca 1868.

(744-3)

Antonina Kuntze.